Много по-други още причини има за хвалавото състояние на работите у насъ; много от другите фактори, които се намиратъ извънъ насъ, погадили за злото, но тъй като второстепенни, временни, преходни, а главната и тройната е предимоврѣмната, защото нѣма въ характера на нашенина наклонение къмъ злото; за тъй нѣма нѣкой да ни указва на него, да по би да свѣрнемъ отъ него въ самото начало на нашия политический животъ. Разумната дѣятелность у насъ хвалава, както вродени у славянитѣ, частно е убита у насъ първѣ всички застала отъ страхъ, че въ противенъ случай досрѣ нѣма да бъде. А тамъ дѣто разумната дѣятелность не хвала, тамъ общественитѣ дѣятелности никакъ не живѣятъ, и никога не спори да иде напрѣдъ. Въ течението на двѣ години, ако си кажемъ правото, едва ли сме направили двѣ три кратки напрѣдъ и най хвалави сме би биле въ отношение къмъ ръководящата разумна дѣятелность, отъ това и не ни е въ полза постарѣло. Ще останемъ ли и за напрѣдъ въ това невидимо положение? — Щяла се надѣемъ че за напрѣдъ ще по-ускоренъ ходъ ще имамъ, щяла се не пак чакали да работимъ до колкото можемъ и да се не мъчимъ да работимъ колкото е възможно по съвершенно. Далечъ отъ рутината.

Ф. ОП. № 250